

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **P., a.s.**, so sídlom v P.P., IČO: X., *právne zastúpeného JUDr. M. B., advokátkou so sídlom N.*, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Prešove**, Námestie mieru č. 3, 080 001 Prešov, *právne zastúpený advokátskou kanceláriou P. & P., s.r.o., so sídlom J.*, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.j.: 2008-356/1326-4/SP-KC zo dňa 16. mája 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/42/2008-37 zo dňa 12. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/42/2008-37 zo dňa 12. júna 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Krajského stavebného úradu v Prešove č.j.: 2008-356/1326-4/SP-KC zo dňa 16.05.2008, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie stavebného úradu Mesta Poprad č.j.: 9-delikt-2007/Osp/Ch zo dňa 31.01.2008 o uložení pokuty za správny delikt vo výške 50 000,-- Sk potvrdil v celom rozsahu.

Rozsudok odôvodnil tým, že správne orgány dostatočne a spoľahlivo zistili skutkový stav a prijali správny právny záver na základe preukázaných dôkazov vyplývajúcich z administratívneho spisu. Nestotožnil sa s názorom žalobcu týkajúcim sa námietok ohľadne presvietenia reklamného zariadenia a na ne neprihliadal, pretože ako správne argumentoval správny orgán v prvostupňovom, a žalovaný v preskúmanom rozhodnutí, túto námietku bolo potrebné uviesť v povolovacom konaní, resp. uplatniť ju v novom konaní s poukazom na ustanovenie § 88a stavebného zákona, a nie uplatňovať ju v preskúmanom konaní. Citoval ustanovenia § 106 ods. 1 písm. e/, § 43 písm. d/, § 71 ods. 1 písm. c/, § 71 ods. 3, § 140b ods. 1 a § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon), ako aj ustanovenie § 8 ods. 11 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a uzavrel, že dôvody uvedené v rozhodnutí žalovaného sú logické, dostatočne presvedčivé a preto na ne v celom rozsahu poukazuje.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa sa náležite nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré v žalobe uviedol a poukázal na to, že správny orgán si riadne nesplnil svoju prevenčnú povinnosť a vo svojom rozhodnutí túto skutočnosť ani neriešil, teda neposúdil, či porušenie zákona mohlo mať alebo malo vplyv na konanie žalobcu, najmä ak z ustanovenia § 3 ods. 2 správneho poriadku vyplýva správnym orgánom povinnosť poskytovať pomoc a poučenie účastníkom konania, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Podľa správneho orgánu mal užívaním reklamného zariadenia porušiť povolenie, avšak nebolo mu oznámené, ktoré právne normy takto porušil a o tom, že svojim konaním porušil ustanovenie § 15 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. sa dozvedel až z rozhodnutia Mesta Poprad zo dňa 31.01.2008 č.j.: 9-delikt-2007/Osp/CH, o uložení pokuty. Vytýkal súdu, že sa náležite nevysporiadal s jeho námietkou o výške pokuty vo vzťahu k deliktu a v kontexte so všetkými okolnosťami prípadu aj napriek tomu, že sám priznal, že osvetlenie reklamného zariadenia zariadil až neskôr ako ho začal užívať, pričom so správnym orgánom spolupracoval a poskytol mu informácie. Rešpektoval tiež výzvu správneho orgánu a odstránil reklamnú plochu smerom do mesta, v čom správny orgán videl porušenie. Vzhľadom na uvedené jeho konanie neohrozuje záujmy spoločnosti a mesta.

Žalobca za najzávažnejšiu vadu napadnutého rozsudku a rozhodnutia správneho orgánu označil nesprávne právne posúdenie žalobnej námietky o nesplnení tzv. prevenčnej povinnosti. Žalovaný a pred ním i stavebný úrad, mal podľa jeho tvrdení povinnosť poučiť ho nielen o tom, že sa dopúšťa nezákonného konania, ale mu i podrobne vysvetliť, v ktorom ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu je táto povinnosť upravená, pričom argumentuje citáciou ustanovenia § 3 ods. 2 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení

neskorších predpisov (správny poriadok) a keďže si túto povinnosť žalovaný a prvostupňový stavebný úrad nesplnil, podieľal sa tým na porušení administratívnoprávnych povinností.

Prvostupňový stavebný úrad vyzval žalobcu na úpravu reklamného zariadenia tak, aby bolo v súlade so stavebným povolením č. OV/SP/2005/8985/1568/Ch zo dňa 04.01.2006 a zrozumiteľne uviedol, že: „reklamná plocha smie byť viditeľná len v smere od centra Mesta Poprad, plocha viditeľná v smere do centra mesta musí byť natretá nelesklým odtieňom sivej farby a podsvietenie reklamného zariadenia je potrebné odstrániť,“ a výslovne poukázal i na možnosť uloženia sankcie za správny delikt až do výšky 400 000,-- Sk (list zo dňa 22.06.2007).

Napriek tomu, že stavebný úrad upozornil žalobcu na uvedené nedostatky, predovšetkým na povinnosť odstrániť podsvietenie reklamného zariadenia, žalobca tak neurobil až do dňa vydania odvolacieho rozhodnutia. Dokonca sa v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu bránil tým, že na podsvietenie reklamného zariadenia sa nevyžaduje stavebné povolenie, čo vylučuje jeho tvrdenie obsiahnuté v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, že nebol dostatočne poučený a o skutočných dôvodoch pokuty sa dozvedel až z rozhodnutia Mesta Poprad.

Prvostupňový stavebný úrad pred vydaním svojho rozhodnutia niekoľkokrát výslovne písomne i ústne (pri ústnom prejednaní správneho deliktu) upozornil žalobcu na povinnosť upraviť reklamné zariadenia v súlade so stavebným povolením ako aj na skutočnosť, že toto konanie môže byť posúdené ako správny delikt podľa ust. § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona.

Výklad ustanovenia § 3 ods. 2 správneho poriadku, z ktorého žalobca dôvodil povinnosť žalovaného výslovne ho oboznámiť s tým, že svojím konaním porušil okrem ustanovenia § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona de facto aj ustanovenie § 15 vyhl. č. 453/2000 Z.z., prípadne ustanovenia zákona č. 315/1996 Z.z. je podľa žalovaného nesprávny, pretože je neprimerane extenzívny a v danom prípade i neaplikovateľný. Z citovaného ustanovenia možno síce dôvodiť tzv. poučovaciu povinnosť správneho orgánu, na ktorú nadväzujú ďalšie ustanovenia správneho poriadku, ktoré túto povinnosť konkretizujú (napr. ust. § 19 ods. 3, § 41 ods. 2 a pod.), avšak poučovacia povinnosť sa poskytuje len v zákonom ustanovenom rozsahu a týka sa procesnoprávných úkonov účastníkov správneho konania, prípadne možností uplatnenia ich procesných práv a prípadných procesných povinností. Jej účelom a zmyslom (argumentum e ratione legis) je zabránenie odopretiu spravodlivosti, ku ktorému by mohlo u účastníka správneho konania v dôsledku nedostatočného právnického vzdelania dôjsť, a ktoré je v rozpore s ustanovením čl. 36 Listiny základných ľudských práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ohľadom splnenia poučovacej povinnosti žalovaným je nutné zohľadniť tiež to, že žalobca bol v správnom konaní zastúpený advokátom. Požiadavka žalobcu, že povinnosťou stavebného úradu je dôsledne a podrobne mu vysvetľovať nie len to, že jeho stavba je v rozpore so stavebným povolením (v čom bol daný rozpor, niet žiadnych pochybností),

ale podrobne aj to, aké ustanovenia iných právnych predpisov v konečnom dôsledku táto stavba porušuje v stave, keď je žalobca zastúpený advokátom, je nedôvodná, pretože ju neustanovuje žiaden všeobecne záväzný právny predpis. Napadnutým rozhodnutím bola žalobcovi uložená sankcia, pretože užíval stavbu v rozpore so stavebným povolením, čo ani nepopieral a mal v úmysle vec riešiť dodatočným stavebným povolením. Z toho vyplýva, že zákon porušoval zjavne vedome.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť z dôvodu, že žalobcom uvedené odvolacie dôvody vo vzťahu k zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia sú irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a hoci konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk najmenej 5 dní vopred (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva zásada, že sudy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov, pokiaľ fyzická osoba, alebo právnická osoba tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach rozhodnutím a postupom správneho orgánu.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je administratívny spis, odvolací súd zistil, že rozhodnutím zo dňa 04.01.2006 č.j.: OV/SP/2005/8985/156/Ch Mesto Poprad ako príslušný stavebný úrad na základe žiadosti B. P. – P., P. zo dňa 27.09.2005 o povolenie reklamného zariadenia, vydal rozhodnutie, ktorým povolil „Reklamný stožiar P.“ na pozemku parc.č. X. katastrálne územie P. podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, ktoré v čase začatia správneho konania využíva a prevádzkuje žalobca. Pre umiestnenie

a uskutočnenie reklamného zariadenia určil podmienky v bode 1 až 7 rozhodnutia. Podľa bodu 3, reklamné zariadenie musí byť jednostranné, s plochou viditeľnou v smere od centra Mesta Poprad. Opačná strana reklamného zariadenia musí byť natretá nelesklým odtieňom sivej farby. Pri výkone štátneho stavebného dohľadu dňa 22.06.2007 stavebný úrad na základe kontrolnej činnosti zistil, že žalobca vo svojom areáli užíva a uskutočňuje reklamné zariadenie v čase 06/2007 v rozpore s vydaným stavebným povolením, čím sa dopustil správneho deliktu proti stavebnému zákonu podľa § 106 ods. 1 písm. e/. Na základe zistených skutočností upovedomil stavebný úrad žalobcu o začatí správneho konania o správnom delikte, ktorý vidí v tom, že reklamné zariadenie nie je v súlade s vydaným povolením, konkrétne jeho podmienkou č. 3. Stavebný úrad zohľadnil, že vlastník reklamného zariadenia ho na základe výzvy stavebného úradu uviedol z časti do súladu s vydaným povolením, nakoľko odstránil reklamnú plochu viditeľnú v protismere jazdy na Partizánskej, ale zároveň prihliadol na to, že neodstránením a ponechaním osvetlenia je stále užívané v rozpore s udeleným povolením. Na základe týchto skutočností uložil žalobcovi rozhodnutím č.j.: 9-delikt/2007/OSP/Ch pokutu vo výške 50 000,-- Sk. V dôsledku podaného odvolania žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu a odvolanie žalobcu zamietol rozhodnutím č.j.: 2008-356/1325-4/SP-KC zo dňa 16.05.2008.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd ako súd odvolací po oboznámení sa s obsahom odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku, a oboznámením sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem v odôvodnení rozsudku krajského súdu, preto na ne vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O.s.p. (v znení zákona č. 384/2008 Z.z., účinného od 15.10.2008) ako vecne správne a postačujúce odkazuje a na doplnenie dodáva:

Predovšetkým je potrebné uviesť, že podstatnou otázkou a námietkou žalobcu bolo, že správny orgán mu neposkytol dostatočné poučenie a neobjasnil, porušenia ktorých zákonných ustanovení sa dopustil, a že krajský súd sa jeho námietkou o výške pokuty vo vzťahu k deliktu, v kontexte so všetkými okolnosťami prípadu dostatočne nezaoberal a presvedčivým spôsobom mu neobjasnil dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

Najvyšší súd v rozsahu tvrdených dôvodov žalobcu nezistil porušenie zákona žalovaným ani vybočenie z medzí primeranej aplikácie zákona.

Podľa § 8 ods. 11 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (cestný zákon),

- na stĺpoch verejného osvetlenia ciest a miestnych komunikácií a na stĺpoch trolejového vedenia sa môžu umiestňovať iba informačné zariadenia a dopravné značky, ak nezasiahnu do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie. **Reklamné, informačné a propagačné zariadenia (v odkaze na § 71 ods. 1 stavebného zákona) sa pri prejazdných úsekoch ciest cez obce a pri miestnych komunikáciách umiestňujú tak, aby vyhovovali požiadavkám bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.**

Mesto Poprad vo svojom záväznom stanovisku súhlasilo s realizáciou stavby „Reklamný stožiar P.“ pri dodržaní ustanovení stavebného zákona a jeho súvisiacich vyhlášok za určených podmienok, ktoré boli následne premietnuté do rozhodnutia o vydaní povolenia. Nie len písomne, ale aj na ústnom konaní dňa 21.11.2007, bol žalobca za prítomnosti svojho zástupcu upozornený na uskutočnenie a užívanie reklamného stožiara v rozpore s vydaným povolením, kde mu bolo poskytnuté náležité poučenie.

Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon) v tretej časti upravuje sankcie.

Stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 400 000,- Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá

- e) **uskutočňuje alebo užíva informačné, reklamné alebo propagačné zariadenia bez predpísaného povolenia alebo v rozpore s ním (§ 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona).**

Námietky žalobcu neobstoja a odvolací súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Stavebný úrad v rozhodnutí o povolení užívania reklamného zariadenia stanovil podmienky, ktoré žalobca ako jeho vlastník nedodrжал, preto pristúpil k uloženiu sankcie, na ktorú bol žalobca upozornený. Je síce pravdou, že reklamné zariadenie uviedol sčasti do súladu s vydaným povolením, ale neodstránením osvetlenia je naďalej užívané v rozpore s povolením. Rovnako nebolo možné prihliadnuť ani na námietku o nedostatočnej poučovacej povinnosti žalobcu správnym orgánom, ktorá skutočnosť nevyplýva (práve naopak) ani zo súdneho ani z administratívneho spisu. Ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov (správny poriadok) ukladá správnym orgánom povinnosť poskytovať pomoc a poučenia účastníkom, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Žalobca nemohol utrpieť v konaní ujmu, pretože bol zastúpený advokátom, ktorého povinnosťou bolo chrániť a obhajovať záujmy svojho klienta a správne orgány, pre ktoré platia ustanovenia správneho poriadku, poskytli žalobcovi možnosť na to, aby svoje právo využil.

Žalovaný dostatočne zistil skutkový stav pri určovaní výšky pokuty, ktorá je stanovená na dolnej hranici zákonného rozpätia. Výška uloženej sankcie je odôvodnená závažnosťou správneho deliktu a preto je v súlade so zákonom.

Odvolačí súd sa stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku tak, ako ho uviedli správne orgány a po preskúmaní spisového materiálu, postupu a rozhodnutí správnych orgánov, dospel k záveru, že správne orgány, a tiež krajský súd sa vypořádali so všetkými námietkami žalobcu, ktoré náležite a zrozumiteľne odôvodnili.

Z uvedených dôvodov a s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 08. októbra 2010

JUDr. Jana Zemková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková